

[Kai Moltke.]

målet: hvordan udviklede lejen sig dér, hvor man ophævede restriktionerne? For det andet: det er usagligt, når man med hensyn til grænserne for kommunernes størrelse tager sit udgangspunkt i, hvor mange indbyggere en kommune havde den 25. september 1960, og man intet hensyn tager til, om det er en udviklingskommune i opgang, eller om det er en stagnerende kommune. Ikke engang dette har man taget hensyn til ved indførelsen af de nye grænser. Derfor kan vi selvfølgelig kun sige, hvad jeg sagde ved første behandling, at på disse felter fralægger socialistisk folkeparti sig ethvert medansvar for videreførelsen af liberaliseringen; for det mindste, man kan forlange, er dog, at man får kortlagt, at man får en oversigt over, hvordan det gik dér, hvor eksperimenterne tidligere blev gennemført.

Man har dernæst givet udtryk for undren over visse af mine ændringsforslag. Lad mig blot tage ændringsforslag nr. 3 om teknisk hjælp, som kommunerne bør stille til rådighed, særlig i tilfælde af ombygning og modernisering. Jeg har her et referat fra den 24. april 1963 (Folketingstidende for 1962-63, sp. 5086), hvor jeg rettede et spørgsmål til boligministeren angående husleje-forhøjelse på grund af forøget brugsværdi, og ved denne lejlighed sagde den højtærede boligminister:

„i henhold til denne bestemmelse er der udstedt en bekendtgørelse af 2. februar 1959, der indeholder en række regler om sagernes behandling, men der er ikke i denne bekendtgørelse fastsat noget om, at nævnet skal sikre sig teknisk bistand ved behandling af moderniseringer. I princippet skulle der imidlertid ikke være noget i vejen for, at ministeriet i henhold til lovbestemmelse kunne fastsætte, at nævnet skulle sikre sig teknisk bistand til vurdering af foretagne forbedringer og udgifterne hertil.“

Netop denne bebudelse fra den højtærede boligminister er det, jeg har prøvet at omsætte i paragrafform med angivelse af de kommunale forpligtelser og af omfanget af den tekniske assistance med det formål at bringe ombygningerne under kontrol. Jeg kan virkelig ikke tro, at den højtærede boligminister skulle have så

dårlig en hukommelse, at han har glemt, at det netop var, hvad han selv bebudede her i tinget i april måned i fjor, og jeg kan da heller ikke tænke mig, at det, som man godt kunne godkende i april måned i fjor, pludselig bliver noget, som man ikke kan tage stilling til, fordi det er indleveret alt for sent.

Jeg vil i denne forbindelse slet ikke tale om det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, for han støder jo på lignende måde på et af sine egne tilsagn i et andet af de ændringsforslag, jeg har stillet her i tinget, nemlig det om udvidelse af kontrollen med byggeri færdiggjort efter 1. april 1959, da den ændrede huslejelovgivning trådte i kraft. Dette ændringsforslag har jo været skriftligt formuleret og stillet her i tinget før, og hvorfor kommer jeg igen med det? Fordi det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen den 13. marts 1963 erklærede:

„Selv om vi fra socialdemokratiets side nok kunne ønske andre ændringer i lejeloven — også i retning af det, som er udtrykt i det af det ærede medlem hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag — må vi mene, at dette bør vente, indtil den almindelige revision af lejeloven skal finde sted i løbet af et års tid.“

(Folketingstidende for 1962-63, sp. 4206).
Altså til den tid, ved denne revision af lejeloven, kunne den ærede socialdemokratiske ordfører tænke sig dette indføjet i loven. Men så kan man dog ikke bebrejde mig, at jeg ventede, at den ærede socialdemokratiske ordfører her ville indtage samme standpunkt nu et år efter, hvor loven virkelig står over for den „revision i løbet af et års tid“, som allerede var på tale dengang.

Dernæst mit formål med disse ændringsforslag. Selvfølgelig kan ingen med den korte frist, der har været til behandling af lejeloven, vente, at hele registret skal kunne gennemspilles, og jeg har derfor koncentreret mig om én ting: at prøve på igennem bestemmelserne i lovforslaget at gøre den bedre kontrol effektiv og vandtæt på områder, hvor regeringen selv har taget et initiativ, men hvor lovens paragraffer gennem ændringsforslagene gøres udflydende, så der kan findes veje til at omgå dem. Dette har jeg prøvet at afhjælpe ved ændringsforslag nr. 7 om en nyformulering